

Oudenaarde – Eindrieskaai – Aanleg van een ontsluitingsweg voor het nieuwe zwembad

Hoofdstuk 1: Gemotiveerd advies

1.1. *Kader*

Stad Oudenaarde wenst in het kader van de inrichting rond het nieuw zwembad een nieuwe ontsluitingsweg aan te leggen tussen de Eindrieskaai en de Prins Leopoldstraat. Deze werken behelzen de aanleg van een dubbelrichtingsfietspad dat aansluit op het dubbelrichtingsfietspad Binneneindries en het dubbelrichtingsfietspad Eindrieskaai. Deze zal eveneens dienst doen als ontsluiting van het nieuwe zwembad.

Ten behoeve van het indienen van de stedenbouwkundige vergunning voor de aanleg van de verbindingsweg diende in uitvoering van het Onroerend Erfgoeddecreet d.d.12 juli 2013, art. 5.4.1 3°, een archeologienota te worden opgesteld. De zone bevindt zich buiten een beschermde archeologische site of archeologische zone, maar de oppervlakte van het projectgebied bedraagt meer dan 3000 m² en de ingreep in de bodem meer dan 1000 m².

1.2. *De volledigheid van het uitgevoerde vooronderzoek*

Deze archeologienota is het resultaat van een volledig archeologisch vooronderzoek. Het archeologisch vooronderzoek nam de vorm aan van een bureaustudie. Hierbij was het mogelijk om al het noodzakelijke vooronderzoek uit te voeren.

1.3. *De aanwezigheid van een archeologische site*

De bureaustudie toont aan dat het projectgebied zich bevindt in een landschappelijke zone met een vrij laag archeologisch potentieel. Het betreft een voormalig nat meersenlandschap, dat doorsneden werd door de historische loop van de Schelde. Deze meanderde doorheen het projectgebied. Bewoning uit het verleden zal eerder op de hoger gelegen plaatsen in het landschap, buiten de contouren van het projectgebied, gezocht dienen te worden. Het is echter niet uit te sluiten dat de terreinen in het verleden bezocht werden voor allerlei andere activiteiten (visvangst, vlasnijverheid, etc. ...).

In de negentiende en twintigste eeuw werden het voormalig meersengebied en de historische Scheldeloop echter sterk gemodelleerd door de mens. De voormalige Scheldebedding werd gedempt en op grote delen van het projectgebied konden boringen aantonen dat de terreinen tot meer dan

2m werden opgehoogd. Het oorspronkelijke niveau situeert zich dus reeds op aanzienlijke diepte ten opzichte van het huidige maaiveldniveau. Binnen het gabarit van de geplande werken is de kans op het aantreffen van archeologische sporen dan ook zeer gering, het archeologisch potentieel van het projectgebied derhalve ook.

Argumenten hiervoor zijn :

- de opgevolde negentiende-eeuwse Scheldeloop (één of meerdere) doorkruist het plangebied meerdere malen. In deze zone zijn geen relevante sporen te verwachten.
- het projectgebied is plaatselijk opgehoogd. Eén van de drie grondboringen die heel recent zijn uitgevoerd, toonde aan dat er op een diepte van 2,5 m, nog steeds antropogene lagen (met baksteeninclusies) aanwezig zijn. Deze diepte komt overeen met de diepte van de verstoring (die plaatselijk tot 2 m diep zal reiken), dus indien er zich hieronder nog sporen zouden bevinden, zullen deze niet geroerd worden tijdens de werken.
- Recente uitgravingen net ten noorden van het terrein, voor de aanleg van het nieuwe zwembad, kunnen mogelijk het terrein al deels verstoord hebben.
- Op het tracé in het zuiden van het terrein hebben twee gebouwtjes de ondergrond verstoord.

1.4. De waardering van de archeologische site

Er zijn geen directe of indirecte indicaties voor de aanwezigheid van een archeologische site. Indien er toch archeologische sporen zouden gesitueerd zijn, zal de interpretatie ervan dermate moeilijk zijn, gezien de breedte (4 m) van het onderzoeksterrein zeer beperkt is. De geplande werken zijn van die aard, dat ze geen ruimtelijk inzicht kunnen bieden op eventueel aanwezige sites.

Het terrein bevindt zich bijkomend in een sterk bebouwde omgeving waardoor nieuw en aanvullend archeologisch onderzoek in de omgeving vrijwel uit te sluiten is.

Als er al archeologische sporen binnen het gabarit van de werken zouden zijn, wat zeer weinig waarschijnlijk is, dan zou het wetenschappelijk potentieel zeer gering zijn.

1.5. Impactbepaling

Het oppervlakte van de onsluitingsweg bedraagt 1367 m². Voor de aanleg van het fietspad worden werken uitgevoerd binnen een strook van ca. 250 m lang en 4 m breed. Centraal binnen deze sleuf wordt (over het merendeel van de lengte van het fietspad) een sleuf van 130 cm breed en 2 m diep tot onder het bestaande loopvlak gegraven, voor het plaatsen van riolering. Daarbuiten reikt de verstoring voor de aanleg van het fietspad tot 45 cm onder het bestaande loopvlak. Aan de zuidelijke kant van de weg komt er een bomerij. Hiervoor worden boomputten gegraven van 115 cm diep en 130 cm breed.

Gelet op het feit dat het projectgebied in belangrijke mate gelegen is boven relatief recent gedempte meanders of op terreinen die vrij recent tot meer dan 2m zijn opgehoogd, valt te verwachten dat eventuele archeologische sporen, als deze al mogen verwacht worden, *de facto* niet of amper geraakt zullen worden door de werken. De impact van de werken op eventueel aanwezig archeologisch erfgoed is derhalve zeer gering of nihil.

1.6. De bepaling van de maatregelen

Gezien de voormalige landschappelijke context, de aanwezigheid van ophogingspakketten en verstoorde zones op het terrein en de beperkte schaal van de geplande werken, kan besloten worden dat de impact van de geplande werken op eventuele sporen en de verwachte kenniswinst beide veel te gering zijn om de kosten van verder archeologisch onderzoek op dit terrein te rechtvaardigen.

Om deze redenen wordt in het kader van de stedenbouwkundige vergunning geen verder archeologisch (voor)onderzoek op het terrein geadviseerd. Dit advies stelt noch de initiatiefnemer, noch zijn (onder)aannemers vrij van de in artikel 5.1.4 van het Onroerendergoeddecreet van 12 juli 2013 bedoelde meldingsplicht.

Hoofdstuk 2: Programma van maatregelen

Niet van toepassing